MIELIPIDE

Terveessä yhteiskunnassa on kaikkien pärjääminen asetettu harvoja hyödyttävän kilpailun edelle. **ANTTI PESONEN LUKIJALTA-PALSTALLA**

LUKIJALTA

Hallitus ei kunnioita parlamentarismia

Suomen valtion ja yhteiskunnan monimuotoinen sisältö ja talous ovat kehittyneet parlamentaarisen demokratian ansiosta maailman kärkisijoille ja ovat kestäneet aikojen myrskyt. Poikkeuksellisen vaalituloksen seurauksena on meillä nyt kuuden puolueen Kataisen hallitus, jonka toimintatapa ja poliittinen moraali on tullut tekoina esille.

Puu tunnetaan hedelmistään. Kataisen hallituksen toimintatapa poikkeaa täysin suomalaisesta parlamentaarisesta hallintotavasta, johon olemme tottuneet.

Suomalainen paikallishallinto on 140 toimintavuoden aikana rakentanut asutuksen ja hyvinvoinnin koko Suomeen. Kunnallisten palvelujen verkosto yhdessä väestön omatoimisuuden, luovuuden ja yrittäjyyden ansiosta ovat taanneet elämisen mahdollisuudet ja kehityksen koko maassa.

Eduskunnan ja hallituksen työjako on perustunut perustuslain mukaisen parlamentarismin kunnioittamiseen. Edellisten hallitusten aikana on merkittävät uudistushankkeet valmisteltu parlamentaarisissa työryhmissä, joissa on mukana olleet kaikki eduskuntapuolueet ja keskeiset asiantuntijat.

Tällä toimintakulttuurilla on Suomen kansallinen hyvinvointi ja oikeudenmukainen päätöksenteko voitu tasapuolisesti turvata vaikeinakin aikoina.

Kataisen hallitus ja nimenomaan pääministeri on ylimielisesti heittänyt näiden keskeisten hankkeiden parlamentaarisen valmistelun romukoppaan. Tämä on konkreettisesti tullut esille hallituksen kuntauudistuksen ja puolustusvoimien muutosesitysten käsittelyssä.

Tuntuu uskomattomalta että kokoomuspuolue, jota ennen pidettiin laillisuutta ja parlamentaarista toimintatapaa kunnioittavana puolueena kieltäytyy noudattamasta suomalaisen perustuslakikäytännön ydinosaa.

Näyttää siltä että Katainen voimansa tunnossa pyrkii eduskunnan perustuslakivaliokunnan äänestyspäätöksillä romuttamaan parlamentaarisen lainvalmistelun. Eduskunnasta on tarkoitus muodostaa hallituksen postikonttori, jossa hallitus käy leimauttamassa päätöksensä. Oppositio suljetaan lainvalmistelun ulkopuolelle, kuunteluoppilaaksi tiedotustilaisuuksiin.

On merkillepantavaa että media on käytännössä tyystin vaiennut tästä eduskunnan parlamentaarisen työtavan romuttamisesta. Minne on kadonnut median itsenäinen rooli?

Kataisen ilmoitus, että hallituskauden lopussa on Suomessa 70 kuntaa, on itsevarmuudessaan uskomaton. Käytännössä tämä tarkoittaa nykyisen kunnallishallinnon ja aluehallinnon romuttamista ja uuden kaupunkihallinnon luomista.

Voi vain kuvitella, minkälainen kaaos niin kuntapäättäjien kuin henkilöstönkin keskuuteen tällä luodaan. Toiminta halvaantuu ja kustannussäästöjä ei synny.

Miksi taloudellisesti toimivat kunnat pitää hävittää historian hämärään ja asutus keskittää ydinkaupunkeihin?

Tilastoista voidaan todeta, että kaupungeissa rakentamis-, asumis- ja elantokustannukset ovat varsin yleisesti puolitoista–kaksinkertaiset maaseudun vastaaviin kustannuksiin verraten. Liikenne-, paikoitus- ja ilman saaste- ja meluongelmat todentuvat päivittäin esimerkiksi televisiosta.

Saksassa, joka on pinta-alaltaan noin Suomen kokoinen, on 13 000 kuntaa ja Ranskassa, joka on pinta-alaltaan suurempi, on 30 000 kuntaa.

Kunnat koetaan noissa maissa historian, identiteetin ja paikkatiedon ankkureiksi, mikä tieto on kanssakäymisissä aina keskeisesti esillä. Yhteiskunnan palvelutehtäviä hoitavat alueorganisaatiot, ja kuntien tehtäväkenttä ja talous liittyvät paikallisiin vähäisempiin tehtäviin.

Kataisen kuntauudistusmalli riisuu kaupunkien reuna-alueilta palveluvarustuksen. Entiset kuntien ja paikkojen nimet katoavat osoitteista, osoite- ja opastuskilvistä historian hämärään. Näin sammuu entinen alueidentiteetti ja aktiivinen luova yhteisöllisyys.

Paikallisidentiteetti, kotiseutu ja perinnetyö ovat elävän yhteiskunnan hiusjuuret, ja ne on helppo taloussyihin vedoten leikata pois.

Hallituksen toimintaa leimaa usko omiin ideologisiin illuusioihin. Käytännön realismi, jota on runsaasti suomalaisilla paikallispäättäjillä, halutaan mahtipäätöksillä mitätöidä.

Kuntatyöryhmän teoria ja tarkoitushakuinen selvitystyö, joka on julistettu osin salaiseksi, tuo mieleen keskiaikaisen salatieteen, joka oli vain hallitsijoiden etuoikeus. Kataisen hallitus on viemässä päätöksentekokulttuuria tähän suuntaan.

Into Nummila
Iitti

ANTTI RAATIKAINEN

Turvetuotannosta huuhtoutuu vesiin selvästi maa- ja metsätaloutta vähemmän kiintoainetta, kirjoittaa Antti Kivimaa.

Turvetuotanto on pieni kuormittaja

On surullista lukea ympäristöministerin, entisen valtiovarainministerin ja luonnonsuojeluliiton puheenjohtajan tunteisiin eikä tosiasioihin perustuvia tekstejä. Tutkimukset ja mittaukset kun osoittavat toista.

Paasikivi totesi aikanaan että tosiasiain tunnustaminen on kaiken viisauden alku.

Luonto muuttaa lähes kaikki Suomen nykyisetkin järvet suomaaksi seuraavien tuhansien vuosien kuluessa. Nykyiset suot ovat suureksi osaksi syntyneet entisten järvialtaiden kasvettua umpeen ja osin maannouseman avittamana. Ei siinä ihmistä ole tarvittu, eikä tarvita.

Kiintoaine- ja humuspäästöt johtuvat pääosin siitä, että luonnontilaiset joet ja ihmisen kaivamat ojat siirtävät ainesta virran mukana järvialtaisiin. Runsaat sateet ja veden pinnan korkeuden vaihtelut lisäävät huuhtoumaa, kuten maan muokkaus suoalueilla ja pelloilla.

Turvetuotantoa on helppo syyttää, koska tuotantoalue näyttää karulta, kuten maatalousmaakin kynnön jälkeen.

Humus ei saostu virtaavassa vedessä, vaan värjää vettä tummemmaksi ja osaltaan lisää veden ravinteisuutta mahdollistaen kasvuston ja planktonin lisääntymisen.

Humusta esiintyy ja on aina esiintynyt kaikkialla luonnonvesissä.

Konsulttitoimisto Pöyry on selvittänyt eri maankäyttömuotojen huuhtoumia, jotka sisältävät kiintoaineen ja suuren osan humuksesta. Vuoden 2006 selvityksen mukaan keskimääräiset huuhtoumat neliökilometriltä vuodessa ovat maataloudessa 196,6 tonnia, metsätaloudessa 17,5 tonnia, luonnontilaisella suolla 2,3 tonnia ja turvetuotantosuolla 3,3 tonnia.

Suomessa on maatalousmaita noin 23 500 neliökilometriä ja metsätalousmaata laajasti ottaen noin 263 000 neliökilometriä, luonnontilaisia soita noin 41 000 neliökilometriä ja turvetuotantomaita noin 600 neliökilometriä.

Kertolaskulla maatalousmaiden huuhtoumat noin 4,62 miljoonaa tonnia, metsätalousmaiden noin 4,60 miljoonaa tonnia, luonnontilaisten soiden noin 0,135 miljoonaa tonnia ja turvetuotannon noin 0,002 miljoonaa tonnia.

Keskiarvoluvuissa voi olla suurtakin epätarkkuutta, mutta turvetuotannon huuhtouma maatalous- ja metsätalousmaihin verrattuna hukkuu virhemarginaaliin ja on luonnontilaisten soiden huuhtoumasta vain noin kaksi prosenttia.

On varmasti olemassa yksittäisiä järviä, joissa kuormituksesta merkittävä osuus tulee huonosti hoidetuista turvetuotantoalueista. Osalla turvetuotantoalueista vesienpuhdistusmenetelmät eivät puhdista vesiä riittävästi.

Kun maataloutta tai metsätaloutta ei kukaan sentään vaadi lopetettaviksi niin syylliseksi haetaan turveteollisuus, eikä maanviljelijää tai metsänomistajaa.

Kaikki puun ja turpeen käyttö energialähteenä ja nestemäisen polttoaineen raaka-aineena on todellinen suomalainen ekoteko. Kaadetun puun tilalle kasvaa hiiltä sitova uusi puu. Energiaksi korjatun suon tilalle kasvaa uusi metsä tai uusi suo, joka alkaa sitoa hiiltä.

On tärkeätä, että väitteet perustuvat mitattuihin tosiasioihin.

Esimerkki karmeasta virheestä on ministeri Viinasen tunnetuksi tekemän Siikaveden humuksen ja kiintoaineen voimakas lisäys, joka todellisuudessa johtuu Yläkälkäjärven epäonnistuneesta kuivauksesta. Parissa vuodessa valtava määrä maa-ainesta siirtyi järvien välistä jokea myöten Siikaveteen.

Asiasta löytyy yksiselitteinen mittausaineisto. Syylliseksi leimattiin jo ennen mittausten julkituloa turvetuotanto ja Vapo.

Antti Kivimaa
Kauniainen

Ota kantaa tekstiviestillä

- Harmittaa, suututtaa, ilahduttaa, ihmetyttää?
- Jaa mielipiteesi muiden lukijoiden kanssa lähettämällä se tekstiviestillä numeroon 173 172.
- Viestin enimmäispituus on 160 merkkiä ja yhden viestin hinta 50 senttiä.
- Viestin alkuun tunnus MT LU.

Yllytystä

Miksi pääministeri Lipposta ei erotettu yllyttämisestä kansanosaa vastaan: viljelijät vastaan muu suomi?
Ei nimimerkkiä

Työterveyshuolto

Tuli työterveyshuollosta kolme henkilöä tilalle. Seurasivat taas vain isännän töitä. Taidan erota isäntien työterveyshuollosta.
Ex-asiakas

Fosforimittaus

Olisihan Venäjän viranomaisille pitänyt ilmoittaa etukäteen, että olisivat tienneet sulkea hanat. Taitaa löytyä ymmärrystä tälläkin puolen rajaa.
Pohojanpoika

Väärää siementä

Tilasin kantaperunasta viime heinäkuussa A luokan pientä siemenperunaa. Sain B luokan isoa. Kenelle meni meidän siemenet?
Siemenperunat hukassa

Risut suometsiin

Suometsien vähäravinteisilta mailta hakkuun risut pois, niinkö? Eiköhän luonto hoida asian parissa kolmessa vuodessa.
Upe

VIERASKOLUMNI

Menikö sen huonommaksi?

Noin vuosi sitten kirjoitin tunnelmista ennen juuri käytyjä eduskuntavaaleja. Liedon Nesteellä pysähtyessäni olin kuullut paikallisen yrittäjäporukan keskustelua sivusta. Miesten johtopäätös siinä aamukaffetta juodessa oli, että ”ei se sen huonommaksi voi mennä”.

Siis, jos Soinia äänestää. Puheissa oli realismia: ei tässä niin kauheasti odotetakaan. Ihan sama.

Perussuomalaisten jytkystä on vuosi. Mitä tapahtui? Muuttuiko maailmanpito?

Kyllä muuttui. Toreilla uhoamisesta huolimatta Soini ryhmineen ei ollutkaan valmis vastuuseen. Vaikka hallituspaikkaa kokoomuksen rinnalla tarjottiin kultatarjottimella, se ei perussuomalaisille kelvannut. Oma eurolinja oli halpa selitys rohkeuden puutteelle.

Perussuomalaiset puhuvat mielellään politiikan moraalista, mutta juuri siksi olisi ollut reilua kertoa etukäteen, että varsinainen vastuu ei kiinnosta. Soinin voitto ja sitä seurannut väistöliike avasi tien leveälle sinipunahallitukselle kuin Summan murtuminen talvisodassa.

Suomessa ei ole totuttu samankaltaisten puolueiden plokkipolitiikkaan, kuten Ruotsissa. Parlamentaarista valmistelua ja kompromissia on kunnioitettu päätöksenteon vahvuutena siinä missä kolmikantaakin. Nyt tämän tilan otti väkevä keskittäminen ja saneltu pakko. Meille tuli sinipunan plokkipolitiikka kuin takaoven kautta.

Suomi on laaja ja erilainen maa. Ei tänne sovi yksi ja yhtäläinen, markkinavetoinen politiikka kaikille talouden tai hallinnon alueille. Kun kysytään, voiko politiikka mennä sen huonommaksi niin arvelen, että tämän huonommaksi ei maaseudun eikä koko Suomen kannalta voi mennä.

Nyt meitä pakotetaan kuuden kokoomuksen hallitseman kaupunkiseudun – näiden uusien tapulikaupunkien – takamaiksi, joista me alamaiset ruokimme markkinaporvarien ja työläisporvarien hyvää elämää.

Myös politiikan moraalin piti muuttua. Mitä siinä on tapahtunut? Perussuomalaisten eduskuntaryhmän jäsenet ovat ylivoimaisesti näkyvin ryhmä tiedotusvälineissä, eikä kuntatasollakaan ole kauaksi jääty.

Valitettavasti näkyvyys ei tule politiikan asioista vaan möläytyksistä, avoimesta rasismista, äärioikeistolaisista puheista ja käytöksestä, viinasta ja seksistä, yleisestä tyylitajun puutteesta ja ymmärtämättömyydestä omaa asemaa kohtaan.

Totta on, että persujen julkisuudessa on osin kysymys myös median omasta korjausliikkeestä. Medialla oli huima rooli jytkyn kasvattamisessa ja nyt toimittajien ammatillista häpeää kiillotetaan samoilla keinoilla kuin se ansaittiinkin.

Paraniko käsitys poliitikoista? Saatan olla jäävi arvioimaan, mutta surulliseksi vetää kansanvallan puolesta.

Paraniko maatalouspolitiikka? Perussuomalaisten kansanedustaja Lauri Heikkilä – sama mies, jota Liedon Nesteellä äänestettiin – lupasi heti vaalien jälkeen Maaseudun Tulevaisuudessa, että maatalouden tuet poistetaan portaittain yli 50 hehtaarin tiloilta.

Sitä hän ei kertonut, miten se auttaisi jäljelle jääviä pienempiä tiloja. Viikko sitten MTK:n piirikokouksessa sain selityksen, että hänet oli ymmärretty väärin. Vitsi vitsi.

Maanviljelijöiden kannalta saattoi sittenkin olla eduksi, että Soini jäi oppositioon.

TIMO KAUNISTO
on alastarolainen maatalousyrittäjä ja Keskustan varapuheenjohtaja.
timo.kaunisto63@gmail.com

VERKOSSA SANOTTUA

Tyhjeneekö maaseutu?

Muutama lukija pohdiskeli Lauri Kontron Punkti-kirjoitusta ”Autio ja tyhjä”. Päätoimittaja oli kirjoituksessa huolissaan Pohjois-Suomen teollisuuden hiipumisesta.

Nimimerkki Taliin asuntoja on toiveikas. Maaseudulla on mahdollisuuksia.

”Olin Pyhäjärven kaivosta pelastamassa EU-rahoilla. Syntyi kalastus-, sienten kuivaus- ja ompeluosuuskunta. Musta Kivi -projekti on jatkanut ja menestyy.

Maaseudulla on maat ja mannut, mutta lapset ja vaimot jäävät jyrän alle. Yksilöllinen kansalaispalkka toisi oikeasti kannattavia yrityksiä. Netti ja muu markkinointi tavoittaa ihmiset, jotka haluavat maksaa kunnon ruuasta vaikka mitä. Eikä tarvitse tuoda koivunlehtiteetä Sveitsistä. Saksasta tuodaan melkein kaikki muut yrtit ja ’luomu’.

Naisissa on maaseudun viisaus, ryhti ja voima. Isännissä on apinoiden kuninkaan mahtailevuus.”

Ap toteaa, että menneet ennustukset maaseudun autioitumisesta ovat toteutuneet. Väestökehitys etenee omalla painollaan, tehtiin mitä tahansa.

”Kun Martti Tiuri jonakin 80-luvun kesänä luki madonlukunsa, kuinka väestö tulee Suomessa tulevina vuosikymmeninä keskittymään tietyille seuduille, siitä nousi ainakin Savossa kova äläkkä. Heinäkuulla oli kova helle, sen piikkiinkin juttua yritettiin laittaa.

Kyllä kehitys on Tiurin näkemysten mukaan mennyt, turha kai sitä on kieltää.

Näinköhän se sitten jatkossakin menee, eli niin kuin on omalla painollaan mennäkseen. Ainakaan väkisin tai edes puoliväkisin mikään ei onnistu, se nähtiin itänaapurissa. Suomalaiselle pakko on iso, pahin mahdollinen sana.

Ei taitaisi onnistua edes MTK:n toimintojen siirtäminen Kuopioon tai Jyväskylään. Moni asia ihmisen sisällä lyö hanttiin jo alkumetreistä alkaen.

MT-lehden toimituskuntaa on kuitenkin hajautettu maakuntiin, toimittajatkin taitavat olla tyytyväisiä ’linkolalaisiin impivaaroihinsa’?

Mikäs mualla on mällätessä, kun jakajatkin vähenevät!”

Nimetön kommentoija arvelee pohjoisen Suomen kylvösiemenpulan johtuvan viennistä (Pohjoisen tilat vaarassa jäädä ilman kylvösiementä, MT 18.3.).

”Onhan se ollut siemenpakkaamoilta hyvää bisnestä viedä siementä Norjaan ja Ruotsiin jo alkukaudesta. Nyt sitten pitäisi varmuusvarastoja avata Suomen viljelijöiden tarvetta varten –> Epäsuorasti varmuusvarastojen ’hyödyt’ menisi länsinaapureiden siementarpeeseen. Jotenkin kyllä kaksinaamaista toimintaa mielestäni.”

HENRIK SCHÄFER

Terveessä yhteiskunnassa ei ole rosvoparoneita

Uuden kirjansa juuri esitellyt Björn Wahlroos sai runsaasti huomiota näkemyksilleen. Wahlroos loi suuromaisuutensa pohjan myymällä pankkiiriliike Mandatumin yli kaksinkertaiseen markkina-arvoon Sampo-Leonialle. Noin 400 miljoonaa markkaa ylihintaisen ostopäätöksen teki Lipposen johtama hallitus.

Wahlroos siis loi omaisuutensa kansallisomaisuuden laillistetulla ryöstöllä.

Nyt keinottelutaloudessa menestynyt Wahlroos irvailee julkisen terveydenhoidon surkeutta. Onhan sen tila surkea, kun parikymmentä vuotta on harjoitettu politiikkaa, jota Wahlroos ja kumppanit ovat halunneet.

On vapautettu pääomien siirtely, siirretty tuotanto halpamaihin, alennettu suurituloisimpien verotusta ja kurjistettu peruspalveluja.

Suorastaan irvokas on Wahlroosin toteamus, että ”emme enää elä samanlaisessa lintukodossa kuin aikaisemmin”.

Wahlroos on itse rahoittanut ja neuvonut lintukodon tuhoamisen toteuttaneita vallassa olleita ja olevia puolueita. Wahlroos ei näe hyvinvointivaltiolla tulevaisuutta. Ei sillä olekaan tulevaisuutta nykyisen politiikan vallitessa. Siksi niin monet suomalaiset haluavat muuttaa politiikan suuntaa.

Joihinkin Wahlroosin näkemyksiin voi yhtyä. Wahlroos haluaa vallan hajauttamista. Se on oikea vaatimus. Raha on myös valtaa. Vallan hajauttaminen merkitsee siis myös pääomien hajauttamista ja niiden keskittämisen torjumista. Tätä Wahlroos tuskin kuitenkaan tarkoitti.

Enemmän tarvitaan keskustelua tulevaisuudesta ja siitä, millaista yhteiskuntaa halutaan rakentaa. Keskustelun puutteeseen Wahlroos tuo myönteistä säpinää. Hän osoittaa, että muutosta tarvitaan. Tosin monelta osin toiseen suuntaan kuin Wahlroos tahtoo.

Tasapainoinen yhteiskunta pyrkii vähentämään yhteiskunnallisia jännitteitä ja rakenteellista väkivaltaa. Terveessä yhteiskunnassa on tilaa kaikille, mutta siinä ei ole rosvoparoneita. Terveessä yhteiskunnassa on kaikkien pärjääminen asetettu harvoja hyödyttävän kilpailun edelle.

Antti Pesonen
Itsenäisyyspuolueen puheenjohtaja

Kasitien kunnostuksesta tehtiin torso ratkaisu

Valtio on liikennepoliittisessa selonteossa lupaamassa valtatien 8 Turku–Pori-yhteysvälin kunnostamiseen sata miljoonaa euroa. Summa on vain vajaa puolet koko yhteysvälin päivitetyistä kustannuksista, sillä koko hanke maksaa tänä päivänä noin 210 miljoonaa euroa.

Liikenneturvallisuuden parantamiseksi ja elinkeinoelämän toimintaedellytyksien turvaamiseksi hanke on toteutettava pikaisesti kokonaan.

Vajavaisen rahoituksen tuloksena voi olla, että nelikaistatietä jatketaan vain Maskuun, eikä siis edes Nousiaisiin asti. Suunnitelmissa olevia ohituskaistoja ja eritasoliittymiä jouduttaisiin siirtämään hamaan tulevaisuuteen.

Puuttuva rahoitusosuus, 110 miljoonaa euroa, näyttää olevan pitkän varren päässä, sillä selontekoon sisältyvästä liikenneverkon kehittämisohjelmasta vuosille 2016–2022 ei löydy lainkaan valtatie 8:aa.

Uhkana on, että hankekokonaisuus jää toteuttamatta tai vähintäänkin siirtyy vuoden 2022 jälkeiseen aikaan.

Yhteysvälihanke on saatava nopeasti käyntiin, sillä valtatie 8 on liikenneturvallisuudeltaan pääteiden runkoverkon huonoimpia. Maskun pohjavesialueen ympäristölupa umpeutuu 12.2.2014. Tätä ennen rakennustyöt on saatava liikkeelle.

Liikennepoliittisen selonteon alaviitteestä löytyy kirjaus, jonka mukaan valtatien 8 kehittämishanke voidaan toteuttaa myös PPP-hankkeena eli niin sanotulla elinkaarimallilla, jolloin sopimusvaltuus olisi 250 miljoonaa euroa.

Tämä merkitsisi sitä, että urakoitsija huolehtisi tien rakentamisen lisäksi myös sen kunnossapidosta 25–30 vuoden mittaisen sopimuskauden ajan. Hankkeen toteutus nopeutuisi ja samalla koko yhteysvälin rahoitus voisi helpottua eteläpään moottoritien kustannusvaikutuksen jakautuessa pitkälle ajalle.

Asiantuntijalausuntojen mukaan Raisio–Nousiainen-moottoritieosuus on ominaisuuksiltaan harvoja elinkaarimallin käyttöön soveltuvia hankkeita. Hankkeen toteuttaminen elinkaarimallilla tarvitsee kuitenkin taakseen poliittisen päätöksen.

Esko Kiviranta
kansanedustaja (kesk.)

Lukijalta-osasto

- Lukijalta-kirjoitukset voi toimittaa Maaseudun Tulevaisuuden toimitukseen postitse, sähköpostitse, faksilla tai tekstiviestillä.
- Toimituksen osoite on Maaseudun Tulevaisuus, PL 440, 00101 Helsinki.
- Faksinumero toimitukseen on (09) 694 3717. Kuoreen tai faksiin merkintä ”Lukijalta”.
- Sähköpostitse kirjeet lähetetään osoitteeseen *lukijalta@maaseuduntulevaisuus.fi*